

andet antal år opnå det nul-plus scenarium, som Bichel-udvalget skitserer, og som vi mener er værd at stræbe efter.

Når jeg har sagt det, må jeg også sige, at vi ikke kan støtte Enhedslistens forslag til vedtagelse, som jo i sit sigte er ganske sympatisk, men som lægger op til – sådan som jeg ser det – en alt for firkantet måde at styre det her på. Lige for øjeblikket går omlægningen til økologi, i hvert fald på kvæg og i mælkesektoren, jo vældig godt, for ikke at sige strygende. Faktisk når man de 50.000 ha om året ad frivillighedens vej, som Enhedslisten mener man skulle nå ved at omlægge efter en bestemt målsætning.

Det kan man jo kun gennemføre, hvis man vil tvinge landmændene til det i de kommende år – jeg tror nemlig, det bliver vanskeligt – og vi er ikke tilhængere af tvangsøkologisering i den her sammenhæng. Jeg håber heller ikke, det er det, Enhedslisten mener, men sådan kan man godt læse det.

Vi mener, at forbrugernes lyst til økologiske produkter skal drive værket her, sammen med en masse gulerødder til erhvervet. Det er faktisk sådan, at jeg har hørt ude i FDB – den store fødevarerekæde – at en række økologiske produkter efterspørges så kraftigt, at man opnår en overpris på mellem 40 og 55 pct. for varerne.

Her findes altså et af de områder i fødevarer-sektoren, hvor værditilvæksten i produktionsleddet langt overstiger det, fødevarerproducenterne ellers kan få for deres ganske almindelige traditionelle bulkvarer. For mange forbrugere er økologi nemlig også ensbetydende med kvalitet og sundhed – det med sundheden er desværre ikke bevist, men i hvert fald dyrevelfærd – og her er forbrugerne villige til at betale høje priser.

Landbruget i hele EU har generelt det problem, at man er i stand til at producere mange flere fødevarer, end vi er i stand til at spise i vores del af verden. Det presser selvfølgelig priserne, og så kan vi kigge på hele det tilskudscirkus, som jeg dybest set mener, EU's landbrugspolitik er udtryk for, og som man ikke har løst ved »Agenda 2000«, men som man på sigt vil kunne håbe at løse.

Vi mener, at den aktionsplan for videreudvikling af økologisk produktion, der ligger her, er den rigtige vej at gå. Den skal have al mulig støtte, al den støtte, den kan få, og så vil jeg nævne et eksempel og i hvert fald nævne også de partier, der har drevet økologien gennem de

sidste 10 år: det er nemlig Socialdemokratiet, os selv, SF og nu også Enhedslisten.

Jeg vil gerne sammenligne med vindmøllerne. For 20 år siden var der ikke nogen i de etablerede kredse, heller ikke her i Folketinget, der rigtig troede på vindmøller, bortset altså fra de samme partier, som jeg lige nævnte før. I dag er det sådan, at vindmølleproduktionen tonser positivt med 7 mia. på betalingsbalancen, mens vi i dag nærmest har underskud. En del af underskuddet på betalingsbalancen skyldes faktisk, at landbrugssektoren ingenting tjener.

Det viser noget om, at hvis man er i stand til at producere nogle ting, som forbrugerne vil have, ikke bare i Danmark, men også de steder, hvortil vi eksporterer, så går det. Og jeg mener, at økologien er en af de veje, vi skal gå.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne først sige tak til fru Vibeke Peschardt for en konstruktiv modtagelse af forespørgslen. Det er jeg glad for.

Så vil jeg understrege, at Enhedslisten ikke ønsker nogen tvangsomlægning, og sådan kan efter min opfattelse, vores forslag til vedtagelse ikke forstås. Det, vi ønsker, er at ændre på støtteordningsmekanismen, således at det i højere grad tilskynder til økologisk omlægning. Det er jo noget andet end tvang.

Det er korrekt, hvad fru Vibeke Peschardt nævnte om kvæg og mælk og den voldsomme udvikling, der har været dér; det er glædeligt. Men samtidig påpeger Aktionsplan II jo, at der er en flaskehals på plantesiden. Der er simpelt hen behov for en vækst i det plantearal, som bliver dyrket, ellers opstår der også flaskehalse i produktionen på f.eks. kyllinge- og svineområdet.

Og lige netop de forslag til omlægning af f.eks. EU-støtten, som Enhedslisten peger på her, tager netop sigte på at tilskynde til at udvide plantearalet.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

For cirka en måned siden fik vi en rapport, »Aktionsplan II«, om den økologiske udvikling, en rapport på 350 sider, der indeholder en masse analyser.

Noget af det første, man læser, når man læser i indledningen, er, at det gælder om at fastholde økologiens troværdighed. Ja, det bliver noget af en opgave for dem, der virkelig er overbevist